

ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΘΩ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ

Να θυμάστε πως το παιδί δεν είναι φίλος σας

Δεν είναι σκοπός σας να κάνετε το παιδί να σας συμπαθεί αλλά ούτε και να σας ευχαριστεί για όσα κάνετε για εκείνο. Το παιδί δεν είναι φίλος σας –είναι το παιδί σας. Δουλειά σας είναι να το διαπαιδαγωγήσετε έτσι ώστε να μπορεί να είναι λειτουργικό στην κοινωνία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μάθει να αντιμετωπίζει με σεβασμό όλον τον κόσμο, όχι μόνο εσάς. Κάθε φορά που πιστεύετε ότι το παιδί ξεφεύγει από τα όρια, είναι καλό να σκεφτείτε «θα επέτρεπα σε έναν φίλο να μου μιλά έτσι; Θα επέτρεπα σε έναν άγνωστο;». Αν η απάντησή σας είναι «όχι», τότε μην επιτρέπετε ούτε στο παιδί να μιλά έτσι. Κάποια μέρα, όταν το παιδί σας θα γίνει ενήλικας, η σχέση σας μπορεί να γίνει περισσότερο φιλική. Όσο είναι μικρό, όμως, η δουλειά σας είναι να είστε γονιός του: Ο δάσκαλος, ο εκπαιδευτής του και αυτός που του βάζει όρια. Όχι εκείνος που του επιτρέπει να κάνει και να λέει ό,τι θέλει.

Προλάβετε την έλλειψη σεβασμού όσο είναι νωρίς

Είναι σημαντικό να αποτρέψετε κάθε συμπεριφορά που δείχνει έλλειψη σεβασμού όσο νωρίτερα γίνεται. Αν το παιδί μιλά ή φέρεται άσχημα πρέπει να παρέμβετε αμέσως και να πείτε: Δεν μιλάμε έτσι στην οικογένειά μας!

Παράλληλα να επιβάλλετε επιπτώσεις όσο το παιδί είναι μικρό, για να καταλάβει τι μπορεί να προκαλέσει με την συμπεριφορά του. Επίσης, αν το παιδί βρίσκεται σε προ-εφηβικό στάδιο (ή σε όποιο άλλο «δύσκολο» στάδιο ανάπτυξης), να σκέφτεστε το μέλλον. Για παράδειγμα, αν το παιδί σας είναι 10-11 ετών πρέπει από τώρα να μάθει πώς να συναναστρέφεται με μεγαλύτερους, αργότερα στην ζωή του.

Να έχετε κοινή «γραμμή» με τον σύντροφό σας

Πρέπει οπωσδήποτε ο άνδρας σας και εσείς να έχετε κοινή «γραμμή» αναφορικά με την συμπεριφορά του παιδιού σας. Δεν πρέπει ο ένας από τους δύο να επιτρέπει την έλλειψη σεβασμού και ο άλλος να την απορρίπτει. Συζητήστε οι δυο σας για το ποια θα είναι τα όρια του παιδιού σας και έπειτα

για το κοινό πλάνο «δράσης» σας, δηλαδή για τον τρόπο που θα διαχειρίζεστε το παιδί κάθε φορά που θα βγαίνει εκτός ορίων.

Διδάξτε στο παιδί τους βασικούς κανόνες κοινωνικής συμπεριφοράς

Όσο παλιομοδίτικο κι αν ακούγεται, είναι απαραίτητο το παιδί να έχει καλούς τρόπους και να μάθει να λέει «παρακαλώ» και «ευχαριστώ», προκειμένου να γίνεται αποδεκτό από κάθε κοινωνική ομάδα στην πορεία της ζωής του. Άλλωστε, το να μάθει το παιδί να μιλά ευγενικά δείχνει και σεβασμό προς τους άλλους, ενώ το κάνει και ιδιαίτερα συμπαθές. Αντίθετα, η έλλειψη σεβασμού μόνο αρνητικές επιπτώσεις μπορεί να φέρει στην ζωή του.

Να διορθώνετε το παιδί με σεβασμό

Όταν το παιδί δείχνει έλλειψη σεβασμού, εσείς ως γονείς οφείτε να το διορθώνετε με ευγένεια. Φωνάζοντας και μαλώνοντας το παιδί όχι μόνο δεν βοηθά, αλλά μπορεί και να χειροτερέψει την συμπεριφορά του παιδιού. Βέβαια, είναι δύσκολο τη στιγμή εκείνη να μην σας επηρεάσει η κακή συμπεριφορά του παιδιού. Το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να το πάρετε στην άκρη και να του δώσετε ένα σαφές μήνυμα. Δεν χρειάζεται να φωνάξετε ή να το προσβάλλετε. Πείτε του κάτι

χαμηλόφωνα και με ηρεμία, εξηγώντας ξεκάθαρα τι περιμένετε από το παιδί και τις επιπτώσεις που θα ακολουθήσουν αν δεν συμμορφωθεί.

Προσπαθήστε να έχετε ρεαλιστικές προσδοκίες από την συμπεριφορά του παιδιού

Αυτό, στην πραγματικότητα, σημαίνει να μειώσετε τις προσδοκίες σας. Μην περιμένετε, για παράδειγμα, από ένα μικρό παιδί να συμπεριφερθεί σαν ενήλικας ανάμεσα σε ενήλικες. Αν, από την άλλη, έχετε να πάτε κάπου με το παιδί όπου πρέπει να συμπεριφερθεί με σοβαρότητα, εξηγήστε το από την αρχή και θέστε σαφή όρια. Αυτό όχι μόνο θα βοηθήσει ώστε το παιδί να έχει καλή συμπεριφορά, αλλά και να νιώσει ασφάλεια. Το παιδί θα καταλάβει τι περιμένετε από εκείνο και ποιες συνέπειες θα υπάρξουν αν δεν λειτουργήσει όπως του ζητήσατε. Από την άλλη, αν φερθεί όπως του ζητήσατε μην διστάσετε να το συγχαρείτε. Αν, όμως, δεν το κάνει, φροντίστε να τηρήσετε τις επιπτώσεις που θέσατε εξ αρχής.

Ξεκαθαρίστε τα όρια όταν όλοι είστε ήρεμοι

Όταν βρίσκεστε σε μία κατάσταση που το παιδί έχει ξεφύγει από τα όρια, περιμένετε να ηρεμήσει και έπειτα συζητήστε με ηρεμία πώς θα μπορούσε να

έχει φερθεί διαφορετικά. Τότε θα σας δοθεί η ευκαιρία να ακούσετε από το παιδί τι του συνέβαινε τη στιγμή που αντέδρασε άσχημα και για ποιον λόγο το έκανε. Προσπαθήστε να παραμείνετε ήρεμοι και εξηγήστε και εσείς, από την πλευρά σας, πού ήταν το λάθος του και πώς θα μπορούσε να είχε λειτουργήσει διαφορετικά.

Μην το παίρνετε προσωπικά

Ένα από τα μεγαλύτερα λάθη που κάνουν οι γονείς είναι να παίρνουν προσωπικά την έλλειψη σεβασμού του παιδιού τους. Η αλήθεια είναι, όμως, πως όλα τα παιδιά, λίγο ή πολύ, συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο στους δικούς τους γονείς. Ο ρόλος σας είναι να διαχειριστείτε το παιδί σας όσο πιο αντικειμενικά γίνεται. Γονείς που δεν έχουν αυτή την ικανότητα και πιστεύουν, π.χ. ότι το παιδί δεν τους αγαπά ή ότι έχει ξεφύγει εντελώς από τον έλεγχο, συχνά φοβούνται και φέρονται υπερβολικά σε τέτοιες καταστάσεις (γίνονται είτε πολύ ελαστικοί είτε πολύ αυστηροί). Όπως και να έχει, με τέτοια στάση το παιδί δεν θα μάθει να διαχειρίζεται τις σκέψεις ή τα συναισθήματά του αποτελεσματικά και να δείχνει περισσότερο σεβασμό.

Μην ξεχνάτε, τέλος, ότι ακόμα κι αν δεν καταφέρατε να επέμβετε εγκαίρως στην έλλειψη σεβασμού του παιδιού όταν ήταν μικρό, **ποτέ δεν είναι αργά για να βάλετε όρια**. Και τα παιδιά χρειάζονται όρια –ακόμα κι αν προσπαθούν με κάθε τρόπο να τα καταπατήσουν. Το μήνυμα που λαμβάνουν όταν επεμβαίνετε και βάζετε όρια είναι ότι νοιάζεστε για εκείνα, τα αγαπάτε και θέλετε πραγματικά όχι μόνο να λειτουργήσουν αλλά και να επιτύχουν στον «έξω κόσμο». Το παιδί σας δεν θα σας ευχαριστήσει για τα όρια που του βάζετε, αλλά δεν πειράζει. Σκοπός σας δεν είναι να κάνετε το παιδί να σας ευχαριστήσει, αλλά να κάνετε το σωστό.

Πηγή :[Janet Lehman](#) κοινωνιολόγος-ορθοπαιδαγωγός

Χαϊδά Αθανασία

Κοινωνική Λειτουργός